

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

V svojem stanovanju v New Yorku se je pretekli ponedeljek zvečer zadušil 23 letni Edward Koren, doma iz Chicage. Ko je sedel na stolu počasi umiral, je pisal svoje občutke, kako je umiral. Napisal je tudi, naj se o samomoru obvesti njegova sestra, ki biva na 6230 Woodlawn Ave. v Chicagi.

70 letnico svojega rojstva je praznoval slovenski župnik v Pueblo, Colo., dne 17. aprila, p. Ciril Zupan. Skoro 40 let že deluje med Slovenci v Pueblo.

Jos. Vučić, tajnik društva št. 8 S. N. P. J. v So. Chicage, je bil zadnji teden napaden od dveh roparjev, ko se je vračal z družinsvene seje. Roparja sta mu vzele okoli sto dolarjev družinsvene imovine.

Martin Judnič iz Waukegana, Illinois, član soc. kluba št. 45, je zadnji ponedeljek odpotoval v sovjetsko Rusijo. Namenjen je v Odeso. Judnič je čevljarški delavec in doma iz Križevske vasi pri Metliki.

V Strabane, Penna., je umrl rojak Louis Bradač. Bolan je bil sedem dni in se podvrnil dvema operacijama. Prvo je preстал, drugi je pa podlegel. Zapuščata žena, starše, dva brata in pet sester. Istotam je rojak John Oklešen ml., star 19, let zgrubil levo oko. In v istem mestu sta se poročila John Česnik in Frančes Mahne, ki je pred kratkim dospela iz Francije.

Frank Perkovič v Chicagi je bil te dni zadet od avtomobila in težko ranjen odpeljan v bolnico. Perkovič je 40 let star.

Vlomljena vrata

Načelnik državnih nadzornikov knjig, James Main, je sedaj dognal, kako so prišli nepoznani lopovi v njegov urad in odnesli davčne knjige iz leta 1927 in 1928, ki so potrebne pri pregledovanju knjig, da se dožene, kem je zginilo \$679,000 davčnega denarja. Main je dognal, da je nekdo odtrgal eno desko od vrat in na ta način dospel v njegov urad. Sedaj pa se vprašuje, kdo je vzel knjige in zakaj jih bo rabil? Najbrž ima dotični kak zvezo z ropom davčnega denarja. Toda tatvina knjig dotičnemu ne bo koristila, kajti v uradu okrajnega avditorja se nahajajo duplikati zapiskov knjig iz leta 1927 in 1928, in se je torej nervozni tat zastajal trudi. Okoli uradov državnih pregledovalcev knjig so sedaj nastavili posebne stražnike.

Policisti in roparji

Ko se je policist Samuel Zvara vračal v nedeljo iz službe proti domu v svojem avtomobilu, in ko je na Addison Rd. in Superior Ave. čakal na signalno prometno luč, so prišli v avtomobil trije mladi fantalini, ki so ga z revolverjem prisilili, da je peljal na Hamilton Ave. in 40. cesto. Tu so ga prisilili iz avtomobila, vzeli so mu policijski znak, revolver in 25 centov v žepu, nakar so se odpeljali z njegovim avtomobilom. Zvara ni bil v uniformi ob času napada.

Iz bolnice

Iz bolnice se je vrnila Miss Ana Živoder, 1168 Norwood Rd., ki se sedaj nahaja na svojem domu. Prijateljice jo lahko obiščejo.

V bolnico

Poznana Mrs. Genovefa Supan se je morala podati v Glenville bolnico. Vrli rojakinja želimo, da bi čimprej dobro okrevala.

Bolj važno kot vojaški bonus, je danes pomoč ameriškim brezposelnim

Washington, 25. aprila. V kongresu je kongresman La Guardia iz New Yorka vložil predpredlog proti predlogu vojnih veterancev, da se jim izplača bonus, ki bi znašal nekako dva tisoč milijonov dolarjev. La Guardia je predlagal, da se namesto izplačila vojaškega bonusa nemudoma osnuje posebna pomožna komisija, ki bo imela nalogo zavzeti se za vse ameriške brezposelne. La Guardia pravi, da bi izplačilo 2,000,000,000 dolarjev pomagalo samo gotovi skupini brezposelnih, ki znaša le 13 procentov vseh brezposelnih, dočim je dolžnost ameriške vlade pomagati vsem enakom. Če žela pomagati vsem enakom, plača vojnim veterantom, ki so brez dela, zakaj ne bi ob istem času plačala nekak bonus vsem brezposelnim. Veterani so že dobili \$2,600,000,000, pravi La Guardia, toda ostali brezposelni zamažajo "bonusa." Vprašanje brezposelnosti ne bo rešeno z izplačilom bonusa. Zvezna vlada ima moč in sredstva, da brezposelnost v obilni meri odpravi, ako v resnici želi pomagati svojim ljudem.

V vašo korist

Mnogo stotin je naših rojakov v Clevelandu, in tisoče jih je po Ameriki, ki so pozabili ime parnika, s katerim so dospeli v Ameriko, in tudi dan in mesec, dočim morda vedo za leto. Nekateri so bili še otroci, ko so dospeli sem, drugi so pozabili. Kadar delate prošnjo za prvi ali drugi papir, pa je največje važnosti, da točno navedete ime parnika, ki vas je pripeljal sem, dan, mesec in leto dohoda. Ako tega ne veste, ne morete dobiti niti prvega, niti drugega papirja. Oni, ki so prišli sem pred letom 1921 se v takem slučaju izdajajo posebna potrdila o njih prihodu, kar pa velja \$20.00, dočim drugi sploh papirje ne morejo dobiti. "Ameriška Domovina" je danes v stanu vsem rojakom, ki ne vedo za ime parnika in dan prihoda, to raztolmačiti in poiskati pravilno ime parnika. Za take informacije ste doslej plačevali od \$3.00 do \$5.00 ali več, dočim jih dobite v "Ameriški Domovini" odslej brezplačno. Oglasite se ob sobotah popoldne, ko imamo čas in vam raztolmačimo, da boste zadovoljni. Brez ozira, kdaj ste prišli v Ameriko, mi lahko dobimo za vas vse pravilne informacije. Oglasite se le ob sobotah popoldne. Odgovarjamo tudi po pošti, ako priložite znamko.

Porotniška služba

Mnogo naših rojakov je dobilo te dni poziv, da se zgledajo na sodnji za porotniško službo. Ker pri tem nas vprašujejo tozadevno, naj bo na tem mestu vsem skupaj povedano, da vsak, ki je dobil poziv, mora iti na sodniško ob določenih urah in se tam predstaviti. Kdor ne zna dobro angleško, naj pove, in bo oproščen, dočim morajo ostali služiti, ker porotniška služba spada med državljanske dolžnosti. Plača je \$3.00 na dan.

Zamorec zgorel

Preteklo nedeljo je zgorel v svoji baraki neki črnc, Andrew Harris. Stanoval je na vnožju 62. ceste, blizu jezera, na dumpli. Prevrnila se je petroljeva svetiljka, in moč je zgorel, predno je dospela pomoč. Star je bil 50 let.

Teško borbo ima te dni Mr. Demokrat

Vlada sumi, da je Al Capone v zaroti za odpeljavo otroka Lindbergha

Washington, 25. aprila. Senator Hiram Bingham je danes izjavil mnenje, da je nebrž zloglasni vodja ameriških banditov, Al Capone, v zaroti, katere namen je bil odpeljati otroka Lindbergha, potem pa narediti pritisk na vlado, da se Caponeja spusti iz zaporov v zameno za vrnitev otroka. Dejstvo, da se je moral Lindbergh v svojem obupu obrniti na gangste za pomoč, in da je Capone že dvakrat ponudil sodelovanje za vrnitev otroka, vse to kaže, da ima Capone svoje prste vmes. Pretekli teden je Capone v posebnem pismu na Lindbergha absolutno garantiral, da se vrne Lindberghu otrok, ako Lindbergh izposluje, da se Caponeja izpusti iz zaporov. Caponeja so danes obiskali časnikarski poročevalci v zaporih, toda Capone ni hotel govoriti z njim. "Potom pisma je le zanikal, da bi garantiral, da se vrne otroka, ako ga izpustijo, povedal je pa, da bo storil vse v svoji moči, da najde otroka; ako bo prost zapora."

Vile rojenice

Pri družini Mr. in Mrs. John Fabjančič, 10302 Prince Ave. so se oglasile vile rojenice te dni in pustile krepkega sinkota v spomin. To je prvorojenec v družini. Mati in sinko sta zdrava. Iskrene čestitke!

Godba brezposelnih

Brezposelni godbeniki v Clevelandu so se organizirali in ustanovili svojo lastno godbo, ki bo imela prihodnjo nedeljo, 1. maja, svoj prvi koncert v mestnem avditoriju.

V bolnico

Na operacijo se je moral podati v Lakeside bolnico rojak John Glinšek, tanujoč na 1257 E. 60th St. Prijatelj ga lahko obiščejo.

Obljubljene nagrade

Kot smo obljubili pred več tedni, ko je začel izhajati naš zanimivi detektivski roman "Mrtvec na mostu," da damo več nagrad onim naročnikom, ki najbolj pravilno pogodijo potek dogodkov v romanu, danes, ko je priobčeno 28. poglavje povesti, izvršujemo svojo obljubo. Prva, ki je najboljše pogodila zločinca, je bila Mrs. Helena Gobec, 5911 Prosser Ave., ki nam je sporočila, da je bil mrtvec na mostu oče Baumgartner, imenovan tudi "brezlični menih," in oni, ki je živel v benediktinskem samostanu, je bil nekdo drugi, ki se je posluževal imena Baumgartner. Mrs. Gobec je prva najboljše pogodila ime, in je torej opravice na do nagrade \$5.00, katere dobi, ako se zgleda v našem uradu.

Druge, jako točna rešitev uganke, nam je bila doposlena po dr. James W. Mallyu, našem zobozdravniku. Videti je, da je dr. Mally izvršten detektiv, ne samo izvrsten zobozdravnik. Opisal nam je natančno kako in kaj. Toda uganke je pogodil še eden naročnikov, John Ivanšek, 1153 E. 61st St. Pa je bil dr. Mally tako dober in je odstopil od svoje nagrade ter jo prepustil Mr. Ivanšku, ki dobi \$2.00 v našem uradu, ako se zgleda. Hvala lepa, dr. Mally, za odstopitev nagrade.

Darovi

Za Jugoslovansko šolo moderne umetnosti je dr. Slovan št. 3 SDZ. daroval \$3.00 in društvo Kranj pa \$2.00. V imenu prosvetnega odbora SND darovalcem iskrena zahvala. — John Tavčar, tajnik.

muk je bil z mosta v Donavu (!!) vržen in potopljen, in od tistega časa ima podoba sv. Janeza popolno pravico stati na mostu. To je torej moje mnenje, in jaz mislim, da sem popolnoma uganil ter prosim za nagrado... Se strinjamo, Andrej, kar pridite v naš urad in dobite \$2.00 za svojega "kozla." Vsem ostalim naročnikom, ki so več ali manj srečno rešili uganke, iskrena hvala za zanimanje!

Fašisti so napredovali v provinciah Nemčije pri državnih volitvah

Berlin, 25. aprila. Narodni socialisti ali fašisti so pri volitvah pretečeno nedeljo, ki so se vršile v petih pokrajinah Nemčije, zelo napredovali. Fašisti so danes najmočnejša politična stranka v Nemčiji. Volitve so se vršile v provinci Anhalt, Prusija, Wuerttemberg, Bavarska in v Hamburgu. Volitve so se vršile za poslance v tozadevnih državnih zborih. Pruski državni zbor šteje 422 poslancev, in od teh so jih dobili fašisti 162, socialisti 93, katoličani 67, komunisti 57, nemški nacionalci 31, ljudska stranka 7, državna stranka 2, krščanski socialisti 2 in posamezen 1. V Prusiji je glasovalo vsega skupaj 22,402,000 volivcev. Od teh so jih dobili fašisti 8,008,000, socialisti 4,675,000, katoličani 3,374,000, komunisti pa 2,820,000. Dočim so fašisti napredovali v Prusiji za skoro dva milijona glasov, so pa socialisti nazadovale, a tudi komunisti niso pokazali nobenega napredka. Vendar večine fašisti nikjer nimajo.

Kaj bo naredila ameriška vlada, ako Evropa ne bo več plačevala dolgov?

Washington, 25. aprila. Kako neprijetna naloga čaka Zedinjene države, ko poteče 1. julija sedanji moratorij, se lahko vidi že iz dejstva, da je nastal v kongresu velik prepir, ko se je dogladno, da Anglija ni postavila v proračun za prihodnje leto nobene svote za plačilo dolga Ameriki. Anglija bi imela plačati s 1. decembrom \$171,500,000. Tudi Nemčija je črtala iz proračuna vse svote, plačljive Zedinjenim državam. Raditega so začeli senatorji Borah, Lewis in Howell silovito napadati evropske države, ki so dolžnice Ameriki. Senator Lewis je imenoval te države "mednarodni separji" in se je posluževal še drugih ostrih izrazov, tako da bo prišlo do pikre debate med Ameriko in Evropo tozadevno. In pri besedah bo najbrž vse skupaj ostalo. Evropa trdi, da bi rada plačala, toda ne more, in Ameriki ne preostaja drugega kot — čakati. Senator Borah je izjavil, da si bo vlada dobro zapomnila Evropo. Kedar bo zopet iskala posojila, tedaj bo prošnja zavrnjena in je to tudi edini način, da Amerika povrne milo za drago. Radi neplačanih dolgov Amerika ne more napovedati vojne Evropi. Na vsak način pa bo prišlo raditega do teko ostrega besednega spopada, da bo nastala skrajna zamera na obeh straneh. In pri tem bo tudi ostalo.

Kapital na preskušnji

Rev. Edwin Brown je v svoji cerkvi na Broadway v nedeljo pridigal nekako tako: "Ni treba biti posebno bistroumen, da doženemo, da se nahajamo v krepkih koloselnih družabnih in ekonomskih sprememb. Ze več človeških rodov ne pomni tako ogromne lakote, kot jo imamo danes na svetu, ko je obenem več živčaja v šrahambah, kot kdaj prej. Vendar se še ne zavedamo popolnoma gole človeške tragedije, ki je obiskala svet. Ali nam je treba povdarjati, da je bočja scdha gotovo proti vsaki družbi, ki izkorišča ljudi za svoj ožbični dobiček. Kljub vsemu groznemu napredku na vseh poljih, pa imamo danes na svetu mizerijo, kot je ne pomni svet zadnjih 100 let. Prišla je ura sodbe za današnji kapitalistični sistem, ki stoji na zadnji preskušnji, ki je tako direktno izdal človeško življenje in ovrgel etiko Krista..."

Hrvatski radio klub

Preteklo nedeljo je bila zaključena radio sezona Hrvatskega radio kluba v Clevelandu. Pri zadnji radio oddaji je igral klub Javor iz Loraina. Ob tej priliki je bilo podano tudi nekaj zgodovine hrvatskega naroda v domovini in tu, in s pesmijo "Lepa naša domovina" se je zaključila hrvatska radio ura.

Witt se spreminja?

O znanem politikanu Petru Wittu je splošno znano, da je zoper prohibicijo, toda v nedeljo je imel v neki cerkvi v Shaker Heights govor, ki znači, da je Witt postal drugega mnenja. Je rekel Witt: "Govorica, da bo padec prohibicije odpravil brezposelnost, je humbug. Ako odpravite prohibicijo, tedaj bodo ljudje kupovali žganje, namesto drugih potrebnih stvari," je dejal Peter Witt.

* 1500 tovornih avtomobilov je naročila pošta v Pontiac, Michigan.

Vinorejci v Californiji zahtevajo postavno prodajo in uživanje vina

San Francisco, 25. aprila. Zastopniki več kot 9,000 vinorejcev v Californiji so danes osvojili program, glasom katerega bodo zahtevali spremembo 18. amandmanta na ta način, da bo dovoljeno uživanje vina, kakor tudi pridelovanje slednjega. Glasom tega programa bo vsakdo lahko kupil mošt in vlada ne bo posredovala, ko se mošt spremeni v vino. Vino bi vsakdo lahko imel na domu, in dobilo bi se tudi v hotelih, pod gotovim vladnim nadzorstvom. Rabiti se ne bi smela razna sredstva, da se poveča količina alkohola v vinu, pač pa se pusti ona količina, ki jo narava sama naredi iz mošta. Californijski vinorejci trdijo, da jih je vlada izdala, in dočim sprava ni preganjala onih, ki so imeli vino, pa so sedaj podvrženi istemu preganjanju kot izdelovalci žganja. Raditega je prišla vsa grozda industrija države California v največjo nevarnost, da bo uničena. Vinorejci trdijo, da so se po svojih zastopnikih domenili za justičnim oddelkom vlade, ki so baje pristali, da ne bodo nadlegovali izdelovalce mošta ali preganjale one, katerim se je mošt spremenil v vino. Sedaj pa vlada kar naenkrat trdi, da se nikdar ni posvetovala z zastopniki vinorejcev. Da to ni resnica, navajajo vinorejci, da so prejeli celo podporo od vlade. Sedaj pa vladni agenti preganjajo celo one, ki prevažajo mošt, dasi dobro vedo, da se vsako leto naredi v Ameriki 100,000,000 galon vina.

Razdelba mesta

Mestna zbornica se bo te dni enkrat začela pečati z novo politično razdelbo mesta Cleveland. Dosedaj smo imeli mesto razdeljeno v štiri distrikte, iz katerih so se volili mestni councilmani. Po starem načinu je pa bilo mesto razdeljeno v 23. vard. Mesto bodo sedaj v političnem smislu popolnoma preuredili. Prihodnje mestne volitve se vršijo v novembru, 1933, in dotedaj mora biti razdelitev gotova. Najbrž bo po novem samo 30 vard. Novi mestni čarter pravi, da mora biti za vsakih 30,000 ljudi izvoljen en councilman.

Tretja obletnica

V sredo, 27. aprila, ob pol sedmi uri zjutraj se bo brala sv. maša v cerkvi sv. Vida za pokojnim William Avsec ob priliki tretje obletnice. Prijatelji in znanci so vabljeni, da se udeležijo.

Listnica uredništva

Naročnik.—Ako se obrnete na Legal Aid Society, na 6. cesti, nasproti Hollenden hotela, boste dobili potrebno pomoč. Tudi plačati vam ne bo treba.

Zgubljena broška

V nedeljo večer se je od S. N. Doma pa do 60. ceste zgubila ženska broška. Kdor jo je našel, naj jo vrne v naš urad. Najditelj dobi nagrado.

Spremenjena vozna

Voznina na ulični kari se bo v toliko spremenila, da dobite od sedaj naprej lahko 6 tikevov za 50 centov, dočim ste jih dobili doslej samo 3 za 25c.

V bolnico

V bolnico se je moral podati rojak Anton Anžlovar, 717 E. 155th St. Zelimo mu skorajšnjega zdravja.

Teden za čiščenje

Ta teden je posvečen splošnemu čiščenju stanovanj, hiš, vrtov in mesta sploh.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 5 centa.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88

No. 98, Tue., April 26th, 1932

Vojaški bonus in politika

Vse časopise v Ameriki brez izjeme piše danes o zahtevi ameriških vojnih veteranov, da se jim izplača takozvani "bonus," oziroma, kot pravijo veterani sami, plačilo za oni čas, ko so morali služiti vojake, dočim so ostali Amerikanci doma fino delali in služili ogromne svote denarja. Veterani zahtevajo od kongresa, da se jim izplača \$2,000,000,000, dvatisoč milijonov dolarjev, dočim so enakovredno svoto že dobili pred dvema letoma.

Ta zahteva od strani bivših vojakov je prišla v času, ko se nahajajo Zedinjene države s svojo blagajno in politiko v največji zadregi, ko se nakladajo silni novi davki, da se pokrivi deficit, ki narašča vsako leto. Vršijo se shodi, glasovanja, pišejo se cele knjige argumentov za in proti.

Na eni strani je kongres, ki ima edini pravico dovoliti denar bivšim vojakom. Na drugi strani je pa predsednik Hoover, ki se z vsemi silami in sredstvi, ki so mu dani na razpolago, brani izplačati zahtevani bonus. Kongres se v takem položaju nahaja v pravih strelnih jarkih.

Ali se bo kongres podal veteranom in glasoval za bonus, ali bo sledil Hooverju in odbil zahtevo, kar se tiče politike, je mnenje danes skoro enako razdeljeno med demokrati kot med republikanci. Dva doktrata, bivša vojaka, ki se nahajata danes v kongresu, stojita na čelu gibanja, da se dovolji vojakom bonus. Ta sta kongresman Patman iz Texasa in kongresman Connery iz Massachusettsa. Kongresman Rainey pa, vodja demokratov v poslanski zbornici, je označil načrt izplačila bonusa kot "napačna ekonomija, nezdrav in uničevalen načrt."

Na enak način se je izjavil senator Robinson, vodja demokratov v senatu, dočim je o predsedniku poslanske zbornice, demokratu Garnerju, znano, da nasprotuje bonusu. Na drugi strani je pa zopet vse polno republikanskih voditeljev, ki nasprotujejo tej nagradi bivšim vojakom. In odkar se je predsednik Hoover pred nekaj tedni v jako ostrih besedah izjavil proti bonusu, je postal boj za izplačilo istega še vse bolj oster v kongresu.

Stotine in stotine časopisov, z malo izjemo skoro vsi časopisi, so nasprotni izplačilu tega bonusa v teh časih, toda kljub temu se vidijo znamenja, kot da bo kongres dovolil izplačilo. Nasprotniki bonusa trdijo na eni strani: bi povzročil ogromen deficit v blagajni, bi vrigel iz ravnotežja vse proračun, ameriški kredit bi silno trpel, brezposelnost bi se še povečala, in gospodarska depresija bi se za nedogleden čas nadaljevala.

Na drugi strani so pa zagovorniki bonusa, ki trdijo, da izplačilo bonusa bivšim vojakom ne bi pomagalo samo vojakom, pač pa vsej deželi, ter bi izplačilo povzročilo, da je čimprej povzročen konec depresije in se začne s splošnim delom.

Komu izmed teh prerokov bi človek verjel, da ima prav, kdo se moti? Zagovornik bonusa, kongresman Patman, je govoril pred kongresnim odsekom za dovolitve, v zagovor svojega predloga sledeče:

"Mi moramo dokazati, da izplačilo bonusa vojakom bo koristilo vsej deželi in vsem ljudem. Ako tega ne moremo dokazati, tedaj ne smemo siliti, da bi bila zadevna postava sprejeta. Ako bi bilo to izplačilo le količkaj škodljivo splošnemu blagostanju, tedaj denarja ne smemo izplačati. Toda pomislimo pri tem na sledeče:

"Danes imamo v Zedinjenih državah 750,000 zdravih, močnih bivših vojakov. Vsi ti so brez dela. Poleg tega imamo 75,000 deloma pohanjenih bivših veteranov, ki so pa še sposobni za delo, toda so tudi brezposelni. Nadalje je 800,000 veteranov, ki delajo po dva ali tri dni na teden. Vprašanje nastane: ali bo ta bonus povzročil, da se vrne prosperiteta v deželo? Mi smo prepričani, da bo. Ker pa mislimo, da če bi izdali bonde za izplačilo, bi bilo to škodljivo, tedaj predlagamo, da se tiska za \$2,000,000,000 novih bankovcev. Ta denar, ko pride enkrat v splošno kroženje, bo povzročil, da se cene dvignejo, in če se to stori, je pomagano farmerju in industrijam, in potem njih, vsemu prebivalstvu. Mi nikakor ne želimo, da bi se radi tega bonusa, zmanjšal denar v vrednosti.

"Danes imamo \$4,000,000,000 v zlatu v zvezni blagajni. Na podlagi tega zlata se lahko izda za \$10,000,000,000 bankovcev, ali 40 procentov, ne da bi bilo zlato prizadeto. Toda v resnici je v cirkulaciji danes samo \$5,500,000,000 bankovcev. Težava z našo deželo je, da ima preveč zlata v blagajni, premalo denarja pri ljudeh."

Tako je govoril zagovornik izplačila bonusa. Kaj pa pravijo nasprotniki, bomo slišali v prihodnjem članku.

NAŠA PESEM

Cleveland (Collinwood), O. Velikokrat berem dopise članov raznih pevskih društev, ki obstojajo v naselbinah ali okrožjih Clevelanda. Vsi tisti dopisi so agitarilne vsebine ali pa se kritizira malodušnost pevcev z ozirom na udeležbo vaj itd. Na kratko povedano: vsi zbori imajo do malega ene in iste težave. Ko se pevci snidejo skupaj zaradi osebnih malenkosti ali celo kake politike in sebičnih pred-

sodkov, pridejo take skupine kmalu do razočaranja. Pevska društva bi morala imeti določeno pot in zaznamovan cilj, kaj-ti pesem, ki nam izraža vse vrste življenja, po katerih je hodil naš narod, se poje zato tako, ker je pač to taka pesem.

Takele stvari sicer spadajo v področje umetnikov, ker pa naše pesmi (vsaj katere mi poje-mo) niso tako težke, so prišle nam narodu v roke, ki kot taki

včasih delamo žnjimi tako, da si človek misli, da nas je sram pokazati pesmi originalno lepoto.

Vrnili se bom nazaj k društvom, katerih število se suče okrog dvanajst v Clevelandu. Mislim si, da bi vsa ta društva morala imeti neko centralo. Mnogokrat se je že začelo, a uspeh nismo imeli, ker se je vselej na že preobložene zборе naložilo še večje breme, ali pa se je gledalo na to, da so posamezni funkcionarji prišli v okom svojim neprijateljem. Bili smo nezreli, premajhni. Še danes sem in tam porajajo mlajše skupine ali pa posamezniki, ki si domnevajo, da imajo monopol na naši lepo doneči glasbi. Vse to je dokaz plitkosti karakterjev, ki dosegajo danes le poniževalen vtis v očeh javnosti in protiuspeh svojega pravega namena.

Spopolniti v pesmi pevski zbor ali posameznika, vzame mnogo časa, trdne odločne volje in fizične ter mentalne zmoglosti. Dasiravno smo mali po številu, vendar imamo dovolj življenja v sebi, da imamo toliko zborov v naši metropoli. Ne moremo se meriti k velikim narodom, ki imajo pevske zveze po vseh državah. Imamo pa zmoglost tako skupino organizirati tu v Clevelandu, vsaj za čas, kadar narodna čast in dolžnost kliče skupnega nastopa. Ako nastopijo na primer vsa naša društva ali zbori skupaj, bi dosegli število 400 do 500. Dobra misel je tudi ta: omenil sem malodušnost članstva. Nič ni čudnega, če se tako razpolože-

nje med pevci pojavi, radi tega bi morali imeti pevci od časa do časa svoje sestanke, kjer bi se pogovorili o težkočah posameznih društev, naredili bi si program za koncerte, da bi se izvršili in ne imeli dva ali tri koncerte eno in isto nedeljo, kar se sedaj lahko pripeti. Zbori bi morali gledati tudi na to, da se ne mrevvari z našo pesmijo ob posameznih malenkostnih slučajih, pač pa da se jo pokaže narodu v polni lepoti ob prireditvah, ki so dovolj dostojne, pomembne in koristne našemu javnemu življenju.

Te vrstice sem napisal v namenu in za povzdigo naše pesmi, obenem pa s srčno željo, da obdržimo kar imamo sedaj. Prijateljstvo in sporazum med pevci bi povzdignilo pogum in dobro voljo. Samo en sestanek teh zborov, samo en nastop v skupni pesmi bi nam dal vtis, da bi imela vsa slovenska pevka društva vsako leto svoj nastop. Naj tu pribijem, da člani pevskih zborov so tudi drugače gonilna sila ter uprizoritelji življenja v skoro vseh panogah naših organizacij ter produktivni za vse dobro drugih. Resnica je, da so naše pesmi kovane v muki in zatiranju, toda kličejo tudi po svobodi, katero mi uživamo, čemu ne bi zaorila, da se tresejo stene?! Pa ne samo v nas, ampak da se tudi v poslušalcih oživi kri. Da dokažemo dovolj glasno, da smo sinovi planin in dobrav, sinovi zelenih planjav.

Kaj mislite, pevci? Oglasite se v listih!

M. I. L.

LETOS BODO ZOPET VOLITVE V LJUBLJANI

Euclid, O.—Gotovo bi cenjena slovenska javnost rada slišala, kako se imamo tukaj v beli Ljubljani sedaj v lepih spomladanskih dnevih, ko se je začela narava zopet prebujati iz zimskega spanja.

Ravno tako so se tudi naši meščani v Ljubljani začeli zbirati in pomenkovati glede prihodnjih volitev župana v naši Ljubljani. Kakor se čuje, bomo imeli letos precej kandidatov. Do danes sta se že prijavila dva kandidata. Prvi je Steve Trebac Jr. od dobro poznane Trebčeve družine v naši naselbini. Nominiran je po društvu Progressives, št. 641 SNPJ, ki je jako aktivno v naselbini na društvenem polju. Veselo torej pozdravljamo ta korak društva.

Nadalje imamo kandidatino za županja Mrs. R. Zdešar, katero je nominiralo društvo Slovenski dom št. 6 SDZ. Mrs. R. Zdešar je tudi dobro poznana med rojaki v dolgoletnem vodstvu trgovine v železnici v naselbini.

Nadalje imamo kandidatino za "Miss Ljubljano." To je pa F. Debeljak, katero sta nominirala dva društva: Progressives in Slovenski dom.

Kdo pa bo letos zopet za teto? To pa gotovo veste, da bo dobro nam poznana, aktivna in delavna ter požrtovalna pri društvih, naša dosejanja teta Mrs. Rupert iz Shawnee Ave. Pri tej bodo dobila tudi dekleta glasovnice, kadar bo čas za to. Nadalje vsa dekleta, ki hočejo kandidirati za "Miss Ljubljano," naj se javijo pri Mrs. Rupert takoj, da ji bo lahko razdeliti listke, ki bodo v redu za razprodajo prve dni v maju. Čas hitro beži, torej ne odlašajte.

Kakor stvar izgleda, bo letos program obširen in zanimiv, zato torej vsi v Ljubljano na 5. junija. Kdor se bo udeležil, mu prav gotovo ne bo žal.

Mathew Debevec, tajnik.

BLIŽA SE NAM PRVI MAJ . . .

Cleveland (Newburg), O.—Res, bliža se nam najljepši in najpomembnejši dan v celem letu, prvi maj, naš delavski praznik. Na ta dan se zbere delavci skupaj in prirejajo shode, veselice ali kaj podobnega. Gledajo na to, da se jih zbere veliko skupaj, da se pogovore o preteklosti in napravijo tudi načrte za bodočnost, kako bi si izboljšali svoj položaj.

Tudi pri nas bi bilo potrebno marsikaj izboljšati, pa le malo dosežemo. Vendar na mrtvi točki pa le nismo, posebno kar se tiče slovenskega petja. V tem oziru prav dobro napredujemo in to se bodo videlo in slišalo na 1. maja ob osmih zvečer v S. N. Domu na 80. cesti, ko priredi slovensko pevsko društvo "Zvon" svoj koncert s pomočjo pevskega zboru "Ilirija" iz Collinwooda in zboru "Cvet" iz Jutrovega. Kako bodo peli, še ne vem, toliko jih pa poznam, da niso slabi in po koncertu se bo videlo kdo je boljši. Na tem koncertu se bo slišal tudi naraščaj "Zvona." 45 slovenskih dečkov in deklic bo nastopilo pri programu. Pripočel bi vsem Slovincem, da posetijo ta koncert, da boste slišali kako milo in krasno doni slovenska pesem iz ust vaših otrok.

Slovenska govornica jim morda ne gre tako dobro od rok, toda pevovodja "Zvona" se je potrudil, da jih je fino izveščal v slovenskem petju. To ni tako lahko, kot si morda kdo misli. Nekateri otroci so pridni in radi poslušajo in se kmalu nauče. Nekateri so pa poredni in če bi jih pevovodja bolj male postavil, bi jim bil že davno ušel. Ampak pevovodja od "Zvona" je junak na duši in na telesu, zato pa tudi lahko vzdrži vsak napor.

Vendar pa sam ne more vsega izvršiti. Dolžnost nas vseh je, da pomagamo vzdrževati to lepo idejo, da se poučuje slovensko petje našo mladino. In to lahko storimo s tem, da napolnimo dvorano na 1. maja zvečer. S tem bomo pokazali otrokom, ostalim pevcem in tudi pevovodji, da cenimo njih delo. Pa ne samo to. Pevci in pevke vas bodo povedli v vaš rojstni kraj, kjer vam je tekla vaša zibelka, ko vam je vaša ljuba mamica prepievala lepo slovensko pesem in vas uspavala v sladke sanje. In še marsikaj vam bo prišlo na spomin, ko boste slišali slovensko pesem. Saj mislim, da je dolžnost vsakega Slovence, da podpira slovensko petje, ker tudi pesem je naša največja podpora v žalostnih in

POGREBNI OBIČAJI NA JAPONSKEM

Priredil Louis L. Ferfolia, slovenski pogrebnik

Današnja Japonska je zelo napredna dežela. Japonci so sprejeli že mnogo navad, običajev in načine življenja od zapadnih dežel. Vendar pa se še vedno drže svojih starih nazorov in običajev pri najvažnejših življenjskih dogodkih, namreč njihov razni posebni obredi pri rojstvu, ženitovanju in smrti.

Kadar se smrt bliža, skličejo skupaj vse sorodnike, tudi če so v daljnih krajih, ki se zbero pri bolniku. Biti odsoten v slučaju smrti svojih staršev, ali bratov in sester, smatrajo Japonci za nedopustno, nekaj proti družinski časti, če je odsotnost prestopoljna.

Tako odsotnost smatrajo tudi za nesrečno. Kadar na primer umrje hišni gospodar, se zbero okoli njega žena in otroci, ki mu v uho kličejo njegovo ime, in če to ne pokaže nobenega znaka življenja, mu zmocijo usta z vodo. Potem mu z rjuho zakrijejo obraz in denejo preprosto mizico iz belega lesa k glavi. Na mizici je vdoljena plošča, ki nosi posmrtno ime pokojnika. Odslej je on znan po tem imenu bolj kot po onem, ki ga je imel v življenju. To ime se potem ponavlja v molitvah doma in v templju.

Pred ploščo, ki nosi ime rajnega, stoji posoda z vejo kitajskega janeža, skledica vode ter prižgana svetilka. Vse to je postavljeno v vrsti. Pred mrličem stoji lončena kadilnica, v kateri gorijo noč in dan kadilo. Zraven mrliča je položen meč ali pa nož.

To je zato, da se žnjim odžene hudobnega duha. Lesa ali vrata pred hišo so zaldenjena, na vratih je pribito naznanilo smrti ter dan in ura pogreba. Ravno tako naznanilo je poslano sorodnikom, prijateljem, znancem in duhovniku. Kadar pride duhovnik, poklekne pred omenjeno ploščo pri glavni umrlega in molji dolgo molitev. Ko duhovnik odmoli, ostane truplo na postelji še do večera. Potem se snidejo najbližji sorodniki, da omijejo truplo. Če je možki umrl, mu obrijejo glavo, nato pa mu dve ženski pripravita obleko, ki jo izdelajo zelo natančno. Ženske morajo biti sorodnice umrlega. Vse šivanje mora biti z enim samim sukancem in šivano počez.

Ko truplo oblečejo, denejo v malo vrečo budistovske čare. Te čare navežejo na vrat. V posteljo pridenejo še razne druge čare in pa denar, da bo rajniki mogli plačati vožnjo čez Japonsko morje (takozvana reka Styz). Ko pripeljejo rakev na dom, položijo truplo v njo, na truplo pa položijo rožnovenec, ki je delan iz samih lesenih kroglic. Zdaj pa pride vprašanje vdove, če se namreč misli še kdaj poročiti. Če obljubi, da se več ne poroči, ji odrežejo lase. To je znamenje, da se vdova ne bo več poročila. Te kite spleto in položijo na njegovo truplo. Prav tako navadno imajo tudi na Kitajskem.

Če otrok umrje, denejo poleg trupla punčko, da ne bo otroku dolgčas, ko se pada na morskovo vožnjo, ki ga popelje na drugi svet. Končno napolnijo rakev s kadilnim prahom in suhim janeževim perjem. Običaj je, da cestone truplo doma vsaj štiriindvajset ur, preden ga pokopljejo. Če hočejo sorodniki prirediti bogat pogreb, imajo truplo doma tudi dlje časa.

Ves čas, ko leži truplo na mrtvaškem odru, čujejo ob rakvi sorodniki in prijatelji, žgo kadilo in molijo za umrle. S kadilom se okrepčajo, kadar jih prevzame utrujenost. Na predvečer pogreba pride duhovnik iz templja in skozi vso noč vodi obrede. Navadno pokopavajo zgodaj zjutraj. Kadar je pogreb naznanjen za jutraj, pripravijo družina in sorodniki takozvani pogrebni zajetek iz prekuhanega

veselih časih. Ne pozabite, da je pričetek koncerta točno ob osmih zvečer. Upoštevana bo točnost. Jos. Blatnik.

riža, ki ga polijejo z zabelo iz samega fižola. Pri tem zajtreku morajo člani jesti z eno samo palčko. Vsak član dobi po eno skledo tega riža. Če bi slučajno kdo zahteval več kot eno skledo, bi bilo to jako slabo znamenje. Pomenilo bi, da bo v kratkem zopet smrt v družini.

Takoj po zajtreku se začne procesija pomikati proti templju. Navadno si družina izbere enega ali več vodnikov, kolikor jih pač zahteva stan družine. Prvi v procesiji so možje s papirnati svetilkami, ki so natakneni na kolih. Za njimi nesejo možje sveže rože in korakajo dva in dva. Takoj za njimi nesejo možje ptice v ptičnicah. Zopet pridejo možje s papirnati svetilkami, za njim pa mož, ki nosi ploščo s posmrtnim imenom umrlega. Za njim se pelje duhovnik, nato mrtvaški voz, za vozom pa navadno glavni žalujoči. Če pa ta oseba ni bližnji sorodnik, je njegovo mesto pred mrtvaškim vozom. V budistovskih procesijah nosijo nosilci narodno plavo obleko, pri Sinto ali sintovskih obredih pa so nosilci oblečeni v belih haljah.

Poročilo s pota

Ely, Minn.—Sedaj sem že v zeleni Minnesoti. Prav za prav je še rujava, toda če bo še par dni tako lepo solnce sijalo kot danes, se bo narava oblekla v lepi spomladanski zeleni plašč.

Sem me ni pripeljal Cadillac avto, pač pa lukamatija. Ta je bolj zanesljiv, pride vedno ob času, ima dobre obroče in ve za pot. Na avto mora pa človek vedno paziti, če ima dovolj olja in gasolina, če je prava številka ceste, če so dobre zavore, če pnevmatika počij, jo je treba popraviti in ne vem kaj še vse. Kdor ima avtomobil, ta me že razume. Z avtom sem se vozil samo do Chicaga, tam sem se pa od njega poslovil. Moj sofer, Mr. Albin Modic se je pa sam in prav po kraljevsko vozil nazaj v Cleveland. Jaz sem se pa odpehjal z mojo krošnjo, katere je bilo sedem velikih komadov na Ely, Minn., kjer se železnica neha, pa tudi cesta. 60 milj od tu se namreč že prične Kanada.

Rekli ali čudili se boste, kako da zavzemajo moji filmi toliko priljage. Čakajte, da vam to razjasnim. Ravno pred odhodom sem si nabavil posebne aparate za spremljanje domovinskih slik. Vse slike, katere kažem, sem opremil z našimi lepimi pesmami, tako da postanejo te slike oživilne in gledalci imajo toliko več užitka. Res je težavnejše potovanje in je te robe za dober avtomobil, a slike so pa tudi toliko več vredne za pogledat. Ko se vrnem, vam bom v Clevelandu priredil cel koncert brez godcev.

Sijajna je bila prireditvev v So. Chicagu v Hrvaškem domu, v hrvaški naselbini. Vršila se je po načinu, kakor zgorej omenjeno. Vsi so bili mnenja, da se kazanje slik novici prej ko mogče.

Tudi tukaj v Minnesoti je veliko zanimanje. V nekaj dneh bo videl slike ves železni okraj in 6. maja bom zopet doma in vam bom pokazal na slikah, kakšna je Minnesota. Tukaj bom slikal te naselbine in pokrajine, rudnike in kar je zanimivega, da vam pokažem, kako žive tukaj naši ljudje. Je jako zanimivo. Naj bom doma ali na potovanju, vedno lahko delam za narod. Torej če sem odsoten dejansko, pa sem vseeno z vami v duhu in delam za vas, nege odjemalce. Držite se naših domačih trgovskih podjetij.

Lepe pozdrave vam vsem skupaj pošilja iz daljne Minnesote.

Anton Grdina.

* Pet oseb je bilo včeraj ubitih v Akronu v avtomobilskih nezgodah.

Če verjamate al' pa ne.

Nobeno stvar lovec tako ne časti in obraja kot svojega psa. Lovec ima v čislil razne stvari po temle redu: najprej je (seveda) on, potem je njegov lovski pes, potem je puška, potem je fajfa, potem je ohajčan, potem so klobase, potem pa dolgo nič in potem pride njegova žena in otroci. To mu je prirojeno, zato mu tudi v greh ni štetu in ne v zamero, dasi pride včasih do prekinjenja diplomatskih razmer med njim in ženo. Ta stvar se navadno poravnava tako, da si natoči jager par kvortov ohajčana, vzame nekaj suhih klobas, sname s stene puško, pokliče psa in gre na lov. Ko pride zvečer na smrt utrujen domov, je pa že vse pozabljeno, vsaj za en dan ali dva.

Moj namen danes je, da povem, kakšne pse imajo lovci in kaj vedo o njih povedati. Sedel sem nekega večera v družbi naših slavilnih jagrov in razume se, da se ni govorilo o politiki ali šepresiji, ampak samo o lovu, o divjačini in bistrem razumu lovskih psov.

Tako začne eden slavilnih jagrov pripovedovati: "Imel sem nenavadnega psa. Ko je šla nekoč moja žena za par tednov na farne in sem hodil jaz v restavrant na hrano, sem dal psu vsak dan po dva krajcarja in mu rekel, naj gre h peku in naj si tam kupi hlebček kruha. Prinesel ga je točno domov in ga v kotu mirno pojedel. To se je godilo ves teden. Nekega dne pa pride domov pes brez hlebčka. Prihodnje jutro tudi. Tretje jutro tudi. Čudil sem se in sklenil preiskati vzrok te izpembe. Ko sem mu dal prihodnje jutro zopet dva krajcarja, sem odšel za njim. Vidim vse lepo: pes gre k peku, volim denar na mizo in dobi svoj hlebček kruha. Zgrabi ga: z zobmi in odide. Vendar čudno: ne gre naravnost domov, ampak zavije v drugo ulico. Kam? Odide v neko dvorišče, jaz pa za njim. Tam na dvorišču leži star in bolan pes. Moj Nero mu ljubezno položi hlebček kruha k nogam in se oddalji skromno, kakor je prišel."

Vsi poslušalci so kar zijali in občudovali plemeniti nagon tega čudovitega psa. Samo eden lovec ni bil prav nič presenečen. "To ni nič," pravi ta in si prižge pipo. "Morali bi videti šele mojega psa. Ime mu je Paša. Ker pa vidim, da mislite, da ni moči najti bolj pametnega psa, smatram za svojo dolžnost, da vam nekaj povem tudi o mojem Pašatu. Tudi moja žena je nekoč odšla na počitnice in tudi mojemu Paši sem dajal vsako jutro po dva krajcarja, da si je kupil hlebček kruha. Povedal sem peku, da bo prišel moj Paša vsako jutro po hlebček in naj mu ga da. Pes pa ni prinesel kruha domov, in sem mislil, da ga že kar po potu domov poje. Ko pa nekega dne srečam peka, mi ta pravi: 'Zakaj pa ne pride vaš pes po kruh?' — 'Kako to?' mi odgovorim. 'Da, že pet dni ga ni bilo po kruh,' mi odgovori pek.

"To pa vendar ni mogoče," sem mu odgovoril, 'saj mu dam vendar vsak dan po dva krajcarja.'

"Tako je, pa nič drugače," je odgovoril pek in šel naprej. Zato sem, dragi lovci, sklenil opazovati svojega psa. In kaj mislite, sem dognal? Moj Paša je vzel od mene dva krajcarja in zletel na vrt. V najbolj skritem kotičku med gostim grmovjem je skrill in tam zakopal denar. Tako dela vsak den. Ko ima zbranih dvajset krajcarjev, jih izkoplje, odhiti z njimi k mesarju in — si kupi klobaso."

"Kaj moramo storiti, da dobimo odpuščanje grehov?" vpraša katehet učenca. "Grešiti moramo!"

Kaj bo v soboto v Euclidu?

Nekaj za nas, uboge trpine, da se bomo zopet enkrat pošteno in poceni zabavali. Doma bi človek otopen v teh slabih časih, zato je pa treba nekaj razvedrila in pa da se skupno v veseli družbi kaj pogovorimo. Ker je pa za kaj takega potrebno nekaj novega, si je pa društvo "Naša zvezda" našlo delo. Kakor sov am bile lansko leto naše igre po volji, tako bo tudi v soboto 30. aprila uprizorjena lepa šaloigra v treh dejanjih in sicer na odru fare sv. Kristine na Bliss Rd. Igrali bomo šaloigro "Davek na samce," ki je tako smešna, da se boste smejali tudi še drugi dan. Naš mešetar Liše jo bo tako mojstersko izvršil, da ga boste hoteli še ponovno videti na odru. In pa Gašper in Blaž! Oh, saj vam ne smem povedati, kaj vse bosta pretrepala, uboga samca. Videli boste tudi, kaj zamore roka samouka, kako lepo je nanovo preuredil oder in pa krasno sliko naš član, Konrad Flos.

Pa da ne pozabim naše mladine, ki bo nastopila med dejanji. In vse to bo tako poceni, da se lahko vsak udeleži. Samo 35c bo vstopnina. Godba — no, to se pa samo ob sebi razume, da bo takaka, da se bo vrtelo vse, staro in mlado. Nobenemu ne bo žal, ki se bo udeležil. Gospodinj pa že naprej opozarjam, naj si vse pripravijo za nedeljo, da boste v soboto večer bolj brez skrbi sedele in pa vaše mozičke pripeljite seboj.

Na svidenje v soboto 30. aprila v šolski dvorani fare sv. Kristine na Bliss Rd. Vljudno vas vabim v imenu društva "Naša zvezda."

Gusti Zupancič.

VESTI IZ DOMOVINE

—Ranjeni merjasec ga je vrigel na tla. Pred dnevi se je v okolici Dol. Težke vode proti Novim gori na Dolenjskem vršil lov na divje prašiče, katerih se je precej priklatlilo od nekdaj. Zverjad je prepadena divjala po gozdu, padel je seveda tudi mersi-kak strel. Pri tej gonji je eden lovcev obstrelil eno teh nevarnih zverin, katera je končno zbežala iz gozda in lomastila čez polje proti vasi. V tem času je prišel iz svoje hiše, ki stoji v Dol. Težki vodi v bližini gozda g. Plantan Ivan. Opazil je, da g. Plantan nekaj prašiču podobnega drvi proti njemu. Spoznal je, da je merjasec. Urno je pograbil motiko in z njo mahnil po prašiču, ki je bil že čisto blizu. A zver je bila urnejša kot on. Z vso silo se mu je zakadila med noge, ga podrla na tla in mu zasadila svoje čekane v desno nogo. G. Plantan je pričel klicati na pomoč. Na njegov klic je priteklo nekaj sosedov z raznim poljskim orodjem, s katerim so nevarno zverino potolkli. G. Plantan so takoj odpeljali v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji. Rana sicer ni tako nevarna, vendar je treba paziti, da se ne pritakne kakšno zastrupljeno.

Betty Gray mrtva

V nekem močvirju v Pennsylvaniji so našli truplo neke mlade ženske, o kateri se sumi, da je Betty Gray. Več detektivov se je podalo iz Clevelanda v Pennsylvanijo, da doženejo identičnost trupla. Betty Gray je bila najbolj važna državna pričla v obravnavi proti Hymie Martinu, ki je bil obtožen, da je umoril bivšega republikanskega councilmana Wm. Potterja. Radi njenega pričevanja je bil Hymie Martin obsojen v dosmrtni zapor. Po pričevanju je pa Betty Gray na skrivnost način zginila, in vse iskanje detektivov je bilo zaman. V soboto je pa neki dijak v bližini Linesville, Pa., iskal razne kače, ko je zadel ob neko žensko truplo. Vratil je bil prerezan in glava razbita. Glasom izjave koronerja, je moralo truplo ležati že tri mesece v močvirju.

POSLOVENIL DR. A. R.:

CARSKI SEL

"Toda, Sangara, v taborišču je več tisoč ujetnikov in ti praviš, da ne poznaš Mihaela Strogova."

"Ne," je odgovorila ciganka in v njenih očeh se je zalesketalo divje veselje, "jaz ga ne poznam, toda njegova mati ga pozna! Ivan, njegovo mater bo treba prisiliti, da govori!"

"Jutri bo govorila!" je vzkliknil Ivan Ogarev.

Nato je podal ciganki roko, ki jo je poljubila. To je pri severnih narodih navadna vljudnost in ni znak suženjske podložnosti. Sangara se je vrnila v taborišče. Poiskala je prostor, kjer sta bili Nadja in Marfa Strogova, ter ju je opazovala vso noč. Stara ženica in mladenka nista spali, četudi sta bili zelo utrujeni. Bdeli sta zaradi prevelike vznemirjenosti. Mihael Strogov je bil živ, toda ujetnik kakor onidve. Ali je za to vedel Ivan Ogarev, in ako ne, ali ne bo izvedel tega? Nadja je mislila samo na to, da je njen spremljevalec živ, on, o katerem je bila prepričana, da je mrtev. Marfa Strogova pa je gledala dalje v prihodnost. Čeprav se ni bala zase, je imela vendar dovolj poviš, da je trepetala za svojega sina.

Sangara, ki se je priplazila zelo blizu obeh žen, je ostala ondi več ur in poslušala. . . . Slišati ni mogla ničesar. Kakor da bi Nadji in Marfi Strogovi ukazovalo nekaj skrivnostnega, naj bosta previdni, nista spreporovili niti besedice med seboj.

Drugi dan, 16. avgusta, okoli desete ure zjutraj so kraj taborišča zabučale trobente. Tatarski vojaki so hiteli pod orožje.

Ivan Ogarev je ostavil Zabe-djero in prihajal s številnim spremstvom tatarskih častnikov v taborišče. Njegovo obličje je bilo bolj mračno kakor po navadi in v njegovih potezah se je izražala nema jeza, ki je čakala samo prilike, da plane na dan.

Mihael Strogov, ki je bil pomešan med gručo ujetnikov, ga je videl jezdit mimo. Čutil je, da se bo pripetila kaka nesreča; zakaj Ivan Ogarev je sedaj vedel, da je Marfa Strogova mati Mihaela Strogova, stotnika carskih slov. Ko je Ivan Ogarev dospel v taborišče, je stopil s konja in jezdec njegovega spremstva so napravili širok krog okoli njega.

Tedaj se je približala Sangara in mu rekla:

"Nič novega ti nimam povedati, Ivan."

Ivan Ogarev ni odgovoril ničesar, ampak je dal samo kratko povelje nemu izmed častnikov.

Kmalu nato so se začeli vojaški brezobzirno gnesti med vrste ujetnikov. Nesrečneže so tepli z biči ali suvali z drogovimi sulic in jih priganjali, da so hitro vstali in se uvrstili kraj taborišča. Četverna vrsta pešcev in konjenikov je stala za njimi, da nihče ne bi mogel pobegniti.

Vse je utihnilo. Na znamenje Ivana Ogareva se je Sangara obrnila proti gruči, v kateri je stala Marfa Strogova. Stara Sibirka je videla, da koraka proti njej. Vedela je, kaj se bo zgodilo. Zaničljiv nasmeh se ji je pojavil na ustnicah. Nato se je sklonila k Nadji in ji dejala tiho:

"Ne smeš me več poznati, hčefka moja! Naj se zgodi, kakoli hoče, in naj bo ta poskušnja še tako težka, niti besedice niti kretnje! Gre zanj in ne zame!"

Tedaj je Sangara stopila pred starko, je pogledala trenutek in ji položila roko na ramo.

"Kaj mi hočeš," je dejala Marfa Strogova.

"Pojdi z menoj!" je odgovorila Sangara.

Porinila jo je z roko in jo gnala na sredo prostora, ki je bil pred Ivanom Ogarevim.

Mihael Strogov je napol mizal, da ga ne bi izdal sijaj njegovih oči.

Ko je Marfa Strogova prišla pred Ivana Ogareva, se je vzravnila, prekrizala roke in čakala.

"Ali nisi Marfa Strogova?" jo je vprašal Ivan Ogarev.

"Da," je odgovorila mirno stara Sibirka.

"Ali se spominjaš, kaj si mi povedala, ko sem te pred tremi dnevi spraševal v Omsku?"

"Ne."

"Torej ne veš, da je tvoj sin Mihael Strogov, carski sel, potoval čez Omsk?"

"Ne vem."

"In mož, ki si ga na poštni postaji imela za svojega sina, ni bil on, ni bil tvoj sin?"

"Ta ni bil moj sin."

"Ali ga nisi pozneje videla med temi ujetniki?"

"Ne!"

"Ako bi ti ga pokazali, ali bi ga spoznala?"

"Ne."

Pri tem odgovoru, ki je izražal njen trden sklep, da ne bo priznala ničesar, se je v množici zaslišalo tiho mrmrnanje.

Ivan Ogarev ni mogel zadržati grozeče kretnje.

"Poslušaj," je dejal Marfi Strogovi, "tvoj sin je tukaj in takoj mi ga boš pokazala!"

"Ne!"

"Vsi možje, ki so bili ujeti v Omsku in Kolivanu, bodo korakali pred tvojimi očmi in ako ne boš pokazala Mihaela Strogova, boš dobila toliko udarcev s knuto, kolikor mož bo stopalo mimo tebe!"

Ivan Ogarev je vedel, da neukrotljiva Sibirka ne bi govorila, naj bi ji še tako grozili, naj bi jo še tako grozno mučili. Da izsledil carskega sla, ni računal nanjo, ampak na Mihaela Strogova samega. Zdelo se mu je nemogoče, da bi se mati in sin ne izdala nehotе s kako kretnjo, ko bosta drug poleg drugega. Ako bi se bil hotel polastiti samo carjevega pisma, bi bil lahko ukazal, naj preiščejo vse ujetnike. Toda Mihael Strogov je pismo morebiti prebral in ga potem uničil. Ako ga ne bi spoznali in bi dospel v Irkutsk, bi gotovo prekrizal njegov načrt. Izdajavec je torej moral dobiti ne samo pismo, ampak tudi sin.

Nadja je slišala vse. Sedaj je vedela, kaj je bil Mihael Strogov in zakaj je hotel skrivaj prehoditi napadene sirske pokrajine!

Na povelje Ivana Ogareva so ujetniki korakali drug za drugim pred Marfo Strogovo, ki je stala mirno kakor kip. V njenem pogledu se je izražala najpopolnejša hladnokrvnost.

Njen sin je bil med zadnjimi. Ko je stopal pred svojo materjo, je Nadja zamizala, da ne bi videla ničesar.

Mihael Strogov je bil navidezno brezbrizen, toda dlan mu je krvavela radi nohtov, ki so se zapičili vanjo.

Sin in mati sta porazila Ivana Ogareva!

Sangara, ki je stala blizu njega, je izgovorila samo besedico: "Knuto!"

"Da!" je vzkliknil Ivan Ogarev, ki se ni mogel več premagovati, "knuto stari čarovnici, dokler ne pogine!"

Tatarski vojak s strašnim bičem se je približal Marfi Strogovi.

Knuta je napravljena iz več usnjatih jermenov, ki imajo na koncu privezane stremene, spletene iz železne žice. Kdor je obsojen na sto udarcev s takim bičem, ta je obsojen na smrt. Marfa Strogova je to vedela, a vedela je tudi, da je nobena muka ne bo prisilila, da bi govorila. Pripravljena je bila, žrtvovati svoje življenje.

Marfo Strogovo sta zgrabila dva vojaka in jo podrla na kolena. Raztrgala sta ji obleko na hrbtu, da je bil razgaljen. Nekoliko palcev pred prsi sta ji postavila konico sablje. Ako bi od bolečine omahnila, bi jo ostro orožje moralo predreti.

Tatar s knuto je bil pripravljen.

čakal je.

"Udari!" je velel Ivan Ogarev.

Bič je zaživžgal po zraku. . . . Toda preden je mogel udariti, je močna roka izvila Tataru knuto iz pesti. Mihael Strogov je bil tu! Ob strašnem prizoru je vse vzkipelo v njem. Na išimski postaji, kjer je bič Ivana Ogareva zadel njega, se je premagal, tukaj pa, kjer naj bi bila tepena njegova mati, se ni mogel obvladovati.

Ivan Ogarev je dosegel svoj namen.

"Mihael Strogov!" je vzkliknil.

Stopil je naprej in dejal: "Aha, mož iz Išima!"

"Da!" je odgovoril Mihael Strogov.

In vzdignil je knuto in z njo usekal Ivana Ogareva po obrazu.

"Udarec za udarec" je dejal. "Dobro si mu vrnil!" je vzkliknil neki gledavec, ki se je srečno zgubil v splošni zmešnjavi.

Na Mihaela Strogova je planilo dvajset vojakov, da ga umore.

Toda Ivan Ogarev, ki se mu je izvil besen in bolesten krik, jih je zadržal z odločno kretnjo.

"Ta človek se mora prihraniti emirjevemu pravosodju," je dejal. "Preiščite ga!"

Pismo s carjevim pečatom so našli na prsih Mihaela Strogova, ki ni imel časa, da bi ga uničil. Izročili so ga Ivanu Ogarevu.

Gledavec, ki je izgovoril besede: "Dobro si mu vrnil!" je

bil Alcide Jolivet. On in njegov tovariš sta se ustavila v taborišču pri Zabe-djeru in sta bila prič tega prizora.

"Prekledo so čvrsti ti severni ljudje" je dejal Harry Blountu. "Priznajte, da se je treba opravičiti pri najinem sopotniku. Korpanov je vreden Strogova. Dobro je poplačal razžalitev v Išimu!"

"Da, povrnil jo je v resnici dobro," je odgovoril Harry, "toda Strogov je izgubljen. Glede na njegov načrt bi bilo morda bolje, da bi se te razžalitve ne bil še spomnil."

"Ali naj pusti, da njegova mati pogine pod knuto?"

(Dalje prihodnjič)

Štirje brati ubiti v železniški nesreči

Canton, New York, 25. aprila. Štirje brati, eden izmed njih metodistovski pastor, ki je bil na potu k službi božji v novi fari, katero je pravkar dobil, so bili ubiti na železniškem križišču. Mrtvi so Otto, Zaharija, Louis in Charles Helvie. Njih spremljevalec je bil samo ranjen.

Italija ne bo gradila vojnih ladij

Rim, 25. aprila. Diktator Mussolini je odredil, da Italija v prihodnjem fiskalnem letu ne bo gradila nobenih vojnih ladij. Dne 1. julija bodo ustavljena vsa tozadevna dela, in se ne bo gradilo, dokler ne bo končana razorožitvena konferenca.

* 2500 brivcev je zastrajkalo v New Yorku.

Kongresmane skrbi za ključitev kongresa

Washington, 25. aprila. V kongresu se je začelo govoriti, da se zaključni zasedanje kongresa. Kot znano, se vršijo v juniju mesecu predsedniške konvencije obeh večjih političnih strank. Pričakuje se, da bo zasedanje zaključeno 10. junija.

MALI OGLASI

Pozor!

Tem potom se opozarja vse one, ki so imeli v predprodaji vstopnice za koncert društva "Cvet," da iste vrnejo, da bo mogoče urediti račune. — Gašper Segulin, tajnik.

Okna naprodaj

šest čevljev visoka, 3 in pol široka. Okna imajo 16 steklenih komadov, 50c. Pripravno za farmarje. Vprašajte pri J. Nosse, 1245 E. 55th St. (100)

V najem se odda

trgovski prostor s stanovanjem ali brez. Je jako dober prostor in pripraven za vsako trgovino, ker je v bližini novih tovarnen. Vprašajte na 840 Babbitt Rd. (99)

Naprodaj

sta dve hiši, ena 10 sob, druga 6 sob, kopališče. Lot 175 čevljev dolg. Prodati se mora radi zapuščine za samo \$5500. Vprašajte na 1366 Marquette Rd. Mr. J. Tisovec. Hiše se nahajajo na 74. cesti.

Stanovanje se odda

v najem jako poceni, 5 sob, zgoraj. 1087 Addison Rd. (100)

POSEBNOSTI!

Funt najboljše slanine, in 2 funta mehkih jeter, samo25c

Riževe klobase, 5c komad ali šest za25c

Ledice, srca, vampi, . . .12c

Okusne vinarice, . . .12c

Kislo zelje, tri funte za 10c

Sedaj imamo tudi veliko zalogo solatnega olja. To olje je najfinejše vrste in se prodaja galona, za samo 69c.

Vsak petek imamo sveže ribe.

Se toplo priporočamo odjemalcem za obilen obisk.

MATT KRIZMAN
6220 St. Clair Ave.
1132 E. 71st St.

Hiša naprodaj

na 860 Herrick Rd., blizu St. Clair Ave. in East boulevard. Šest sob, za eno družino, deloma zidana, moderna hiša, blizu cerkve in šole. Garaža za dva avtomobila. Se poceni prodajo. Odprto v soboto in nedeljo.

Naprodaj je

farma, 50 akrov, ali se pa zamenja za posestvo v Clevelandu. 12 akrov trte, vse orodje. Pozve se na 1245 E. 55th St. Farma se nahaja v Genevi, ob tlakani cesti. (100)

Peči naprodaj

Proda se več, še malo rabljenih peči (combination). Jako poceni. Oglasite se na 6614 Bliss Ave. Tel. ENdicott 4613. (99)

Naznanilo preselitve!

Čenjenim rojakom naznanjam, da sem se preselil iz 6207 Bonna Ave. na 6705 Bliss Ave. V slučaju, da potrebujete barvati vašo hišo ali stanovanje papirati, se vam priporočam, ker vsa dela izvršim po dosti nižjih cenah, kot so bile dosedaj.

John Mramor,
6705 Bliss Ave., vogal 67. ceste. (98)

Striženje las po najnižjih cenah

V tem času depresije boste gotovo veselji, ako veste, da dobite striženje las po cenah, ki so primerne tudi za depresijo. Te cene vam nudita poznani brivnici

Nick Bohar
6023 St. Clair Ave.
in
Frank A. Gredence
6124 St. Clair Ave.

Fantom in možem ostrizemo lase za 25 centov, ali pa provrstno striženje las 50 centov. Oboje je najboljšje, kar morete dobiti za ta denar.

Striženje las za ženske 35 in 50 centov. Se toplo priporočata. (102)

Želim dobiti

dobro slovensko gospodinjno, bodisi vdovo ali dekle, od 30-40 let. Za naslov se pozve v uradu tega lista. (99)

Ako hočete imeti

lepo, nanovo papirano in moderno prenovljeno stanovanje, pet zračnih sob, podstrešje, klet, se oglasite pri Marjanci Kuharjevi, 1123 Adison Rd. Stanovanje se nahaja v isti hiši zgoraj in se odda prav poceni pravi družini. (Tues. Sat.)

SLOVENSKA BRIVNICA Z DOBRO POSTREŽBO

F. A. GREDENCE
6124 ST. CLAIR AVE.

DOBER PREMOCI!

Točna postrežba!

The Hill Coal Co.
1261 MARQUETTE RD.
Stari Cimpermanovi prostor!

Henderson 6798

FRANK ARKO, zastopnik

THE OLD HOME TOWN Registered U. S. Patent Office By **STANLEY**

VESELICA

bo popolen uspeh, ako jo oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih!

Mrtvec na mostu

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

28. POGlavJE Mir

Podravnatelj Meldrum očividno ni mogel pričakovati trenutka, da vidi osebno benediktinskega opata, kakortudi da si ogleda samostan sam. Baš radi te svoje radovednosti je spremljal Gilmartina dva dni kasneje v Alderborough. Irec, ki je moral predložiti opatu v podpis nekatero listino, ki so se nanašale na slučaj, je bil družič. Ne vsekakor vesel, posebno ker je predvideval, da se bo staremu uradniku lahko smejal, ko bo pripovedoval o sprejemu v samostanu. Za to je imel priliko že, ko je postavil pred nju na mizo v mali knjižnici oče-gostitelj podstavek s prepečenecem, dvemi kozarci ter zaprašeno steklenico.

"Poslednji Mohikanec!" je svečano izjavil oče Massey. "Oče-kletar ga je našel le slučajno — poslednji ostanek daru, ki nam ga je pred leti poslal nek španski veljak."

"O, saj ga je škoda odpreti," je ugovarjal Gilmartin.

"Še večja škoda, ako ga kje pozabimo," je dejal oče Massey. "Kdo pa je bolj poklican, da ga položi k počitku, kakor baš dva? Škoda, da ni navzočen še uradnik, ki je odpotoval v Dieppe."

Meldrum se je smejal: "Bog jim se, da bi bili rezočarani. Pennell se krepča namreč samo z mlekom."

"Škoda!" je vzkliknil oče-gostitelj.

Meldrum je kar izbulil oči začudenja. Gilmartin se je zasmejal in dejal: "Oče Massey, gospoda Meldruma ste sedaj presenetili! Po njegovem mnenju bi vi vsekakor morali oznajmati prohibicijo!"

"Sledim vzgledu našega ustanovitelja, sv. Benedikta," je dejal oče Massey, medtem ko je odmašil steklenico in nalil kozarce, "ki je pridigal vzdržnost, a ker v tem ni uspel: zmernost!"

"Pri Bogu, prav imate," je vzkliknil Meldrum medtem ko je srknil rumeno tekočino iz kozarce.

Med splošnim smehom je vstopil opat. Tudi Don Chavasse se je smehljaj ter podal Gilmartinu roko. Ko je pa čul Meldrumovo ime, je vprašal: "Gospod je tedaj rešitelj mojih bratov? Pripovedovali so mi o vaši dobrotljivosti napram njim."

Meldrum je bil kar ves zmeden in ni mogel priti do besede: "O, saj ni vredno omenjati. Jaz — jaz —" Stresel je opatovo roko tako, da bi bil gotovo šibkejšega možaka kar prevrnil.

"Bog vas blagoslovi!" je odvrnil opat. "Hvaležni so vam in deležni ste njih molitve — kakortudi moje."

Podravnatelj se je vshičenja kar tresel glas, ko je dejal: "Nikdar ne bom pozabil onega prizora. Stisnjeni v kotu so peli psalme in —" Meldrum ni mogel nadaljevati. Priskočil mu je na pomoč opat, ki je dejal z nekako vsakdanjim glasom: "Gospod Gilmartin, gotovo ste mi prinesli listino v podpis."

"Da, prevzvišeni," je odgovoril Irec. "Vsekakor vas nočem predolgo zadrževati."

"Oče Massey," je svetoval opat. "Gospod ravnatelj bi si najbrže rad ogledal medtem samostan."

"Zelo bi me zanimalo," je dejal Meldrum ter vstal.

"Morate pa se vrniti semkaj," je dejal opat hudomušno, "da pomagate gospodu Gilmartinu zmernosti!"

razprostrl pred njim na mizi.

Listine so bile kmalu podpisane in ko jih je Gilmartin pospravil, sta se vrnila tudi oče-gostitelj in Meldrum.

"Še nikdar v svoji službeni dobi, prevzvišeni," je dejal Gilmartin, "nisem tako slabo krmil voza, kakor v tej zadevi."

Opat je povabil podravnatelja, naj sede, a očetu-gostitelju je namignil, naj natoči kozarec. Tudi oče Massey je na opatovo migljaj prisedel. Nato je Don Chavasse dejal: "Sicer mi vaši prejšnji slučaj niso znani, ne morem si pa misliti, da bi tega mogli bolje razrešiti, kakor ste ga v resnici. Ne razumem, kje bi bili zagrešili kako pomoto."

"Takoj spočetka že," je zatrjil Gilmartin, "pa skoro vse do konca."

"Saj vendar niste imeli nobene oporne točke."

"Nasprotno, saj sem imel mrtveca na waterlooskem mostu. Moral bi vendar priti do pravega zaključka, ko sem enkrat spoznal mrtvečevo perilo."

"Kedaj pa ste začeli slutiti resnico?" je vprašal oče Massey.

"Za vami šele, menim," se je smehljaj Gilmartin. "Šele potem, ko sva bila z bratom Hubertom napadena v gozdu."

"In jaz sem bil tedaj prepričan, da sumite mene!" je vzkliknil oče Massey.

"Ne. Opustil sem to sumnjo baš tedaj; prepričan pa sem bil, da veste mnogo več — ali pa vsaj, da sumite več, kakor ste mi povedali."

"Vsekakor — a gotov pa nisem bil," je pristal oče-gostitelj. "Do tedaj sem taval v temi. Oni večer pa sem prišel do zaključka, da ne bi mogel noben pameten človek storiti to, kar je storil Baumgartner, namreč, da bi šel zopet sam v gozd, ko je bil tamkaj že enkrat napaden. Pa naj bi le bil raztresen, vendar — moral sem priti do dvoje razlag. Prvi napad zjutraj bi utegnil biti resničen — ali pa tudi le kritje tajnega sestanka, ker je baš tedaj prišel na mesto oni novinec. Potem sem tudi ugotovil, da so bile poškodbe le malenkostne nekako nameravane. Dogodki zvečer pa so me sprvili za nekaj trenutkov v dvome, priznati moram — ker se je Baumgartner vrnil dozdevno zelo poškodovan. Kasneje pa se mi je začelo jasni in sem ugotovil, da sem mu poškodbe povzročil tekom napada v gozdu jaz sam. Seveda v prvi zadregi se je odpeljal z cestlino, a potem se je domislil, da s tem izgubi vse, kar si je že tu pridobil. Vsled tega se je tudi pustil vreči raz tovorni avtomobil. Zelo dobro je to preračunal, ker s tem si je pridobil precej sočutja, a sočutje je najboljši protistrup za sumnjo, da nalašč istega pretirava. Izobražen Nемеc je pač kakor vsak drug človek. Čim se nauči kakega jezika, bo skušal, da ga kolikor mogoče izpopolni in ga govori tako, kakor ga govore domačini. Baumgartner pa je storil ravno nasprotno. Sedaj na primer že vem, da govori izborna angleški z le malenkostnim tujim naglasom. Najbolj pa me je osupnilo, ko so mi hoteli izprazniti žepe v Whitechapelu. Vendar si niso mogli misliti, da sem dobil kaj važnega pri Wylie-ju?! Kar je imel ta, so mu že ukradli! Tedaj so bili vsekakor prepričani, da sem prestrigel kako pošiljko tu v samostanu. In to so iskali v mojih žepih! Nekdo jim je moral tedaj tu o tem povedati! Kdo? Najprej sem sumil vas, oče Mas-

sey, ker edino vi ste me spoznali. Vendar sem takoj ovrgeto sumnjo, ker sem ugotovil, da vas je avtomobil resnično povozil in tudi ker sem se domislil, da sem takoj po prvem napadu povedal Baumgartnerju sam, zakaj sem prišel v samostan."

"Kedaj pa ste bili svojih zaključkov brezpogojno gotovi?" je vprašal Massey.

"Šele v zadnjem trenutku," je odvrnil Gilmartin. "Vsaj v celoti. Zato tudi neobičajni sestaneek v molinici. Pričakoval sem vesti iz Londona. Vidite, hotel sem biti navzočen, ko prispe odposlanec iz Einsiedelna semkaj. Vendar se ni prizor razvil v moje popolno zadovoljstvo. Tudi aretacija onega možakarja v Highgate mi ni bila dokaz. Šele drugi dan sem namreč izvedel, da je dozdevni odposlanec iz Einsiedelna na poti v prenočišče oddal nek brzovoz. Tedaj sem bil gotov, da ni bil poslan brzovoz nikomur drugemu, nego onemu, ki so ga mogoče aretirali po noči v samostanu sv. Jožefa v Highgate. Vlovil pa se je v past, ker dozdevnemu menihu nisem povedal, da bo policija nadzorovala samostan. Niti Williamsu nisem tega povedal."

"Tedaj sem svoje načrte ozirema zaključke docela spremeni, še posebno, ko sem pomislil na obisk tujcev pri Baumgartnerju. Te pa ste vi, oče Massey, prepodili. Drugi dan sem medpotoma natančno opazoval svojo varovanca ter zapazil, da si je pristrigel lase šele v zadnjem lasu, tako da je imel odrezke teh še na suknjiču. Pod šminko na obrazu pa sem tudi opazil črnico pod očesom, katera je bila posebno zamenje za nekega Otona, vsaj kolikor mi je Hoskins pripovedoval. Ta črnica je bila posledica dotikljava z roko brata Huberta ali pa mojo. Bodite prepričani, da sem ob prihodu semkaj pazil kakor še nikdar v svojem življenju. Takoj me je osupnilo, ker sem ugotovil, da vam ni odvrnil novodošlec vašega pozdrava, latinski in na redovniški običaj." Oče Massey se je udaril po kolenu: "Ves čas sem se čudil, dali ste to opazil?"

"Vsled vaše spretnosti sem bil lahko tudi navzoč ob sestanku čeh dozdevnih menihov. Nu, saj se spominjate! Zdelo se je celo meni docela neredovniško!"

"Jaz bi ju bil že tedaj prijel za ovratnik — čemu ste še odlašali?"

"Predvsem sem smatral neizgibnim, da se posvetujem z očetom opatom. Morebiti pa sta vendarle še utegnili biti poštenjake, a jaz v zmoti! Hotel sem pa tudi na vsak način počakati vesti, ki sta mi jih obljubila tovariša Meldrum in Pennell. Zupal sem brezmejno v Meldrumovo srečo!"

"Humf," je zagodrnjal slednji, "saj sem res imel le srečo!"

"Zelo mi je žal, ako ves moram prekiniti," je dejal opat vljudno, "vendar moram pa priznati, da sem jaz še v popolni temi. Vsekakor bi bilo najbolje, gospod Gilmartin, da nem poveš te dogodke od spočetka."

"Seveda," je pritrdil Gilmartin. "Ker pa vidim, da se gospod Meldrum sam naslaja z zla-

to kapljico in ker so tudi njemu znane vse potankosti slučaja, naj mi bo dovoljeno, da njega predlagam kot govornika."

Irec je segel po steklenici in si nalil kozarec.

"Kar je res, je res," je dejal dobrodušno Meldrum, "izvrstna kapljica!" Po kratkem molku je pričel pripovedovati: "Moje informacije se predvsem oslanjajo na podatke, ki smo jih prejeli iz raznih virov, a tudi na dokumente, ki smo jih zasegeli v hiši na Three Colt cesti. Najbrže pa je mnogo listin zgorelo prilikom požara v Golders Green-u. Nu, stvar je približno sledeča: V Einsiedelnu se je izvedelo, da namerava odpotovati oče Baumgartner semkaj. Takoj je prišla spela ta novica na Angleško. Na kolodvoru je pričakoval očeta Baumgartnerja njegov lasten bratranec, Julij, ki ni bil nihče drugi nego vodja mednarodne družbe in ki je nastopal tu pod različnimi imeni, kakor Hoffmeyer, Gottschalk itd. Ubogi menih ni niti slutil, s čim se peča njegov sorodnik, pa mu je drage volje sledil v Golders Green. Najbrže sta slučajno govorila tudi o iznajdbi, pa je Julij želel videti načrte."

"Oprostite," se je vmešal oče Massey. "Zdi se mi, da je gospod Gilmartin dejal, da je Gottschalk živel v neki drugi hiši, v kateri je stanoval tudi mladi inženir. Ne razumem, zakaj ga ne bi bil peljal s seboj tjakaj."

"Vsekakor bi bilo to zelo ne- previdno," je pripomnil sam opat. "V hiši je stanovalo poleg njega še mnogo drugih — ona druga pa je bila glavni stan družbe, kjer so lahko počenjali nemoteno, kar so hoteli."

(Dalje prihodnjic)

Boj z orlom v avtomobilu v nevihti

W. H. Buckner iz Little Rock, Ark., je vozil te dni z avtomobilom proti El Dorado. Zunaj je vladala velika nevihta. Naenkrat treščil nekaj skozi steklo v ospredju, in začuden Buckner dobi zdajci velikega orla v naročje. Orel je začel divje napadati Bucknerja, ki se ni mogel braniti radi avtomobila. Komaj se mu je posrečilo, da je avto ustavil pred globokim prepadom, nakar je pograbil neko orodje in orla ubil. S perutnicami je meril sedem čevljev v premeru.

V SPOMIN PETE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NADVSE LJUBLJENEGA OČETA

Joseph Klemenčič
ki nas je za vedno zapustil in se preselil v večnost 26. aprila, 1927.

Že peto leto dolgih dni v grobu tam počivaš sam, grenka žalost srca stiska ni tlažbe najti nam.

Le besedo samo eno mi bi čuli radi spet, radi slišali bi enkrat ustnice Tvojih spet šepet.

V spominu nam ostane vedno, ljubi naš predragi oče, v upanju, da bo nas združil enkrat skupaj ljubi Bog.

Žalujoči ostali:
Otroci.
Cleveland, O., 26. aprila, 1932.

V SPOMIN TRETJE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA IN NEPOZABLJENEGA SINA IN BRATCA

William Ausec
ki je umrl 26. aprila, 1929.

Kruta smrt, čemu odvzela sina, bratca draga? Kar najraje smo imeli včela s tega si sveta.

Leta tri je že minilo, kar odšel si proč od nas, črna zemlja Te pokriva, ran izbrisal ni nam čas.

S svetjem grob Ti okrasili v trajen bomo le spomin, rože s solzami zalili naših srčnih bolečin.

Žalost tare našo dušo, tužno bije nam srce, ko spominjamo ločitev, dragi William. Tvoje se.

Žalujoči ostali:
John in Mary Ausec, starši.
Dragica, sestra; John, Ladislav, Charles, bratje.
Cleveland, O., 25. aprila, 1932.

BERENGARIA

tako je ime največjemu parniku Cunard Linije na katerem bo dne 15. junija potovalo veliko število clevelandskih in drugih slovenskih rojakov... Velikanski parnik... lepe udobne kabine... zelo znižane cene... ugodnosti na parniku in vlakih... potnike spremlja do Ljubljane MR. KOLLANDER... nobene skrbi s prtljago ali s čim drugim... nikakih stroškov v New Yorku... z vlaka takoj na parnik... najboljša prilika za prijetno potovanje... ne odlašajte, temveč se takoj oglasite. Vsa pojasnila in navodila dobite pri.

August Kollander Co.

6419 St. Clair Avenue v Slovenskem Narodnem Domu

Prvovrstno grmičje in drevje po nizkih cenah!

	velikost po
Hidrangeja (Hydrangea Paniculata)	2-3 čv. 45c
Hidrangeja (Hydrangea Arborescens)	2-3 čv. 45c
Španski bezeg (Philadelphus Virginalis)	2-3 čv. 50c
Bele jagodnica (White Snowberry— Symphoricarpos racemusus)	2-3 čv. 40c
Spirea (Anthony Water)	2-3 čv. 45c
Spirea (Collosa Alba)	2-3 čv. 40c
Spirea (Prunifolia)	3-4 čv. 55c
Spirea (Thunbergi)	2-3 čv. 50c
Spirea (Van Houth)	3-4 čv. 30c
Vajgelija (Weigelia) različnih vrst	3-4 čv. 50c
Katalpa (Catalpa Bungi)	5-6 čv. 80c
Japonska viseča črešnja (Japan Weeping Cherry) dve leti	\$2.80
Japonska cveteča črešnja (Japan Flowering Cherry)	\$1.00
Rožnovečeta pesikovina (Cornus Florida Rubra)	3-4 čv. \$2.00

In še več drugega grmičja in dreves
Pišite po cene

Valentin Mauko

DAYTON ROAD MADISON, OHIO

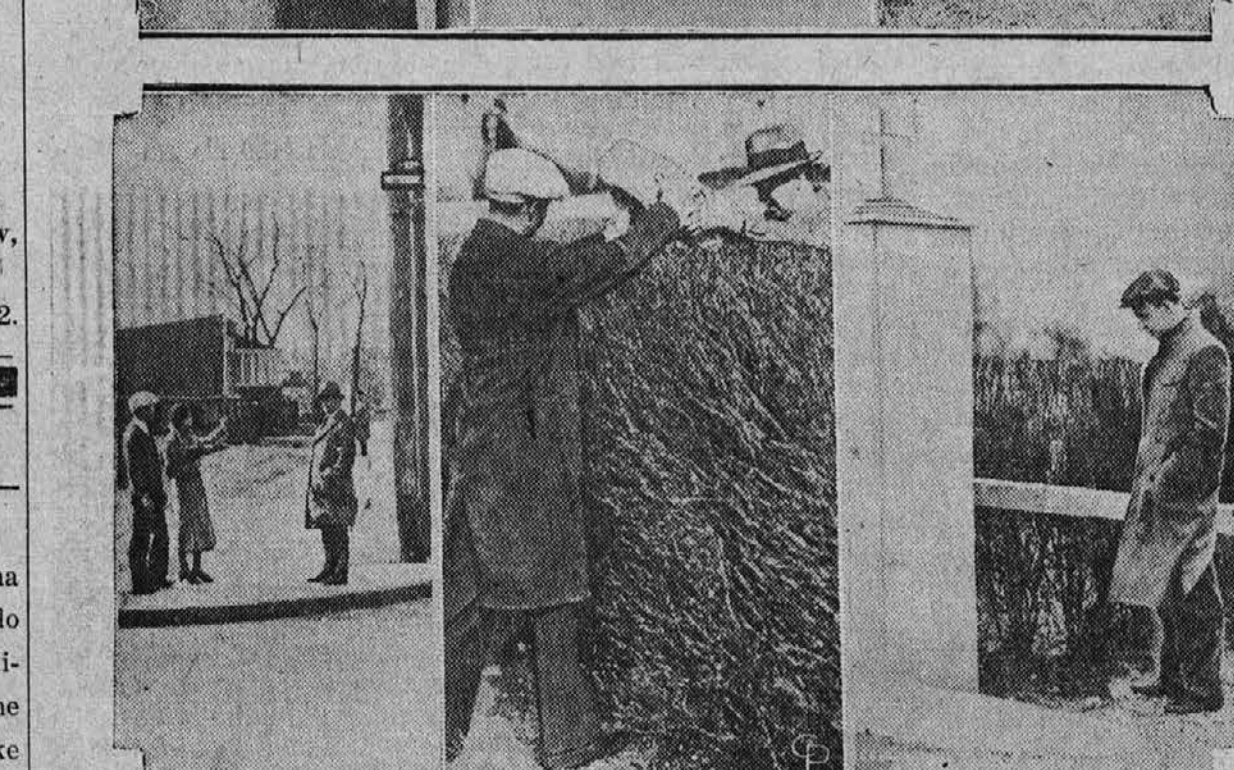
POZOR!

Obveščamo cenjeno občinstvo, da Slovenski društveni dom v Euclid, O. PRIREDI VELIKO PRIREDITEV

DNE 4. IN 5. JUNIJA

Že sedaj se toraj obvešča slovenske in hrvatske trgovce, da bomo dali tudi letos proctor v najem za stante za razstavljanje in prodajanje blaga. Kdor hoče imeti toraj svojo trgovino ta dva dni na prostorih ali vrtu Slovenskega društvenega doma, naj se obrne za nadaljna pojasnila na tajnika:

MATTHEW DEBEVEC, 26470 Lindbergh Ave., Euclid, O.

Kako je Lindbergh izplačal \$50,000 odkupnine za svojega otroka. 1) Na 2. aprila je dobil dr. John F. Condon pismo, v katerem je bilo naznanjeno, naj gre v cvetličarno Bergen, Bronx, New York. 2) Z Condomom je šel sam Lindbergh, ki je imel seboj odkupnino. Pri tej cvetličarni, pod nekim kamnom, je bilo drugo pismo. 3) Pismo pod kamnom je govorilo, naj gre Condon en blok po Whittemore aveniji, kjer se nahaja pokopališče. Condon se je ravnal po naročilu. 4) Med potjo sreča Condon neka ženska, ki reče glasno: "To je Whittemore ulica." Potem se mu približa neki možki. 5) Med dr. Condomom in tem možkim je bila živa meja. "Tukaj sem, doktor," je rekel dotični možki. Potem sta govorila in doktor je zahteval, da dobi za odkupnino pobotnico. 6) Doktor je dobil pobotnico, nakar je šel nazaj k Lindberghu. Na oglu pokopališča je dobil doktor zapечатeno kvarto, v kateri se je nahajal, kakor je rekel možki, kako priti do otroka.